

Organizace československého tenisu v meziválečném období¹

MARCELA STROUHALOVÁ

ABSTRACT: The organisation of Czechoslovak tennis in the interwar period

Czech tennis has been organised since 1906 when the Czech Lawn Tennis Association was founded. The activities of its tennis divisions were interrupted by war, and the organisation's activities began again in December 1918 through the Czechoslovak Lawn Tennis Association. From a small association numbering just a few members, it grew up into a firmly organised organisation representing practically all competitive tennis clubs during the 1920s. It had more than 400 clubs.

The association had to deal with many problems, one of the first being the organisation of tennis for the German and Hungarian minorities. Deutsche Verband des Lawn-Tennis was founded, which joined the association as one division, followed by the Czechoslovak Hungarian Tennis Association, which operated like a separate county.

With growing membership, the association created a county system with a total of 13 counties. This system began operation in 1930.

The association constantly faced financial difficulties. Finances were secured by membership contributions, state support, the organisation's sports activities (mainly holding Davis Cup meetings) and donations.

The association was a member of the International Tennis Federation. It was much involved in ensuring the international starts of its members.

KEY WORDS: Tennis – Organisation of sport . Interwar Czechoslovakia – Czechoslovak lawn-tennis association

CONTACTS: Mgr. Marcela Strouhalová, Univerzita Pardubice, Filozofická fakulta, Ústav historických věd, Studentská 84, 532 10 Pardubice, email: strouhalova@seznam.cz

Téma tenisu v meziválečném období soustřeďuje mnoho aspektů, na které by se badatel mohl zaměřit. Cílem tohoto příspěvku je popsat činnost ústřední organizace sdružující tenis v Československu v meziválečném období, Československé Lawn–Tennisové Asociace.² Za dvacet let se z organizace s nedostatečným zázemím, stalo pevné ústředí sdružující většinu závodních klubů v Československu.

Počátky bílého sportu v Čechách byly přinejmenším skromné. Když se ve Wimbledonu v roce 1877 hrál první ročník budoucího nejslavnějšího turnaje světa, v Čechách bychom těžce hledali vhodný dvorec pro sport, jehož moderní podobu získal v Anglii patentováním pravidel v roce 1874. Tenis byl spojen především s prostředím šlechty, která první pořádala své soukromé turnaje. Jako sportovní počátek je třeba udat rok 1893, kdy vznikl

1 Článek vznikl za podpory vnitřního grantu Univerzity Pardubice SGFF02/2013.

2 Stranou tak zůstane sportovní stránka, která je však doposud zpracována nejlépe, srov. např. Karel PETRŮ, *Československo v Davisově poháru*, Praha 1947; Ivan LICHNER, *Tenis: encyklopédia*, 2. vydání, Bratislava 1983; Ivan LICHNER et al., *Tenisia: Československý tenis a svet*, Bratislava 1990; Jaroslav KIRCHNER, *Češi na tenisových trůnech*, Velké Přílepy 2013; dále sociální otázka, protože tenis můžeme vždy považovat zároveň za společenskou záležitost, vývoj techniky a další.

první tenisový klub v Čechách a to i svým názvem, 1. Č. L. T. K. v Praze. Není jistě překvapením, že u vzniku tohoto oddílu stálo jméno Josefa Rösslera–Ořovského. Další oddíly vznikaly záhy, nejednalo se však o masovou záležitost. Dne 16. května 1906 se v pražské kavárně Louvre konala ustavující schůze České Lawn–Tennisové Asociace (nadále jen jako asociace a to i pro její pokračovatelku, Československou Lawn–Tennisovou Asociaci), do které zaslalo přihlášku pouhých sedm klubů.³ Nevelká asociace však měla své ambice. Tou hlavní byla emancipace českého sportu. Se samostatnou asociací se však neztotožnil Rakouský tenisový svaz, který vyhlásil české asociaci bojkot. Na svůj rozmach si tak musela počkat až do nového státu.

První poválečná valná hromada se konala 13. prosince 1918 v Obecním domě. Otevřela ze svého pohledu novou éru této organizace. S nadšením byla uvítána snaha státu o rozvoj sportu reprezentovaná vznikem Československé sportovní obce. Rozhodnuto bylo, že se mají obeslat všechny tenisové kluby v republice, aby se mohly stát členy asociace. Usneseno bylo zároveň to, aby za členy klubů sdružených v asociaci nebyly přijímány „osoby, které v jakémkoli odvětví sportovním vystupovaly nepřátelsky proti českému sportu“ v průběhu války, ale i před ní. Takovým klubům měl být zakázán start při tenisových zápasech.⁴

Asociace poznala v meziválečném období pouze dva předsedy. Prvním byl zvolen Jaroslav Just, který stál v čele asociace až do roku 1928, druhým potom Karel Robětín.⁵

Poválečné období vykazovalo prakticky neustálý nárůst počtu členů, který byl zapříčiněn jednak velkou tiskovou kampaní za vstup klubů do asociace, druhým, a zřejmě závažnějším motivem bylo případné vyloučení ze sportovní činnosti klubů, tzn. nemožnost hrát a pořádat turnaje. Jestliže předválečný stav vykazoval dohromady 24 členů, mezitím válka prakticky ukončila činnost oddílů, v lednu 1920 čítala asociace už 31 klubů, na konci roku 1937 celkem 447 členů.⁶ Nárůst počtu členů dokládá tabulka v závěru tohoto textu.

Jedním z velkých počátečních problémů, které asociace musela řešit, byly česko–německé vztahy. V dubnu 1920 se utvořil Deutsche Verband des lawn–Tennis (dále jen jako Verband).⁷ Otázkou však zůstávalo, jakým způsobem bude poměr mezi asociací a Verbandem uspořádán. Jedna z možností byla taková, že by do asociace vstupovaly jednotlivé kluby, nakonec se však výbor přiklonil k tomu, aby do asociace vstoupil Verband jako celek, ovšem za předpokladu, že upraví své stanovy tak, aby neodporovaly stanovám asociace.⁸ Proces vyjednávání se protáhl až do roku 1922, kdy Verband oficiálně požádal o přijetí za člena. Stanovy musela měnit i asociace. Na valné hromadě 1922 se rozhořela diskuze nad tím, jak je možné, že o přijetí německých klubů měl nadále rozhodovat pouze

3 Národní archiv Praha, Československá lawn–tennisová asociace (dále jen NA Praha, Čs. L. T. A.), inv. č. 1, kniha (dále kn.) 1, zápis z ustavující valné hromady Č. L. T. A. ze dne 15. května 1906, s. 1. Projednávány byly stanovy, finanční záležitosti asociace, ustanovení byli funkcionáři. Prvním předsedou asociace byl zvolen dr. Důras z 1. Č. L. T. K. Osloveno bylo však 40 tehdy známých českých klubů. Přestože se nám může zdát číslo vysoké, v praxi se jednalo o samostatné odbory klubů jiných sportovních odvětví. Do druhé valné hromady vzrostl počet členů na devět. Srov. tamtéž, zápis z valné hromady delegátů ze dne 17. března 1907, s. 12.

4 Tamtéž, inv. č. 3, kn. 3, zápis o mimořádné valné hromadě 13. prosince 1918.

5 Tamtéž, inv. č. 8, kart. 1, zápis o mimořádné valné hromadě 9. března 1919, zápis o řádné valné hromadě 25. listopadu 1928. Prof. dr. Jaroslav Just byl zároveň vynikajícím tenistou, v prvním daviscupovém utkání reprezentoval Československo, k Robětínově zvolení tamtéž, zápis z valné hromady 25. listopadu 1928.

6 Tamtéž, inv. č. 3, kn. 3, zápis z valné hromady 11. ledna 1920.

7 Tamtéž, zápis z výborové schůze 21. dubna 1920. Verband je běžné označení, které asociace užívá ve svých dokumentech po celé sledované období.

8 Tamtéž, inv. č. 4, kn. 4, zápis z výborové schůze z 21. května 1921.

Verband, zatímco jeho zástupci měli sedět ve výboru asociace a rozhodovat tím pádem také o přijímání českých členů.⁹ Tento stav se nakonec nemusel vůbec řešit a faktem je, že spolupráce bez námitek fungovala až do konce trvání první republiky. Naděje na pokračující, stejně dobrou spolupráci byla zmíněna ještě koncem roku 1937.¹⁰

Postupně začaly vstupovat do asociace i kluby maďarské. Docílily organizace v rámci Československého maďarského tenisového svazu, který posléze fungoval jako samostatná župa.¹¹

Vypjatá byla po celé sledované období finanční otázka. Plynulé fungování mohlo být umožněno jen za předpokladu vlastního finančního zabezpečení. Peníze se získávaly z příspěvků, státních subvencí, které ovšem nebyly nikterak závratné a mnohdy nepokryly ani náklady jediného zahraničního podniku, dále z darů a výtěžků vlastní sportovní činnosti. Členské příspěvky byly vyměřeny podle počtu členů jednotlivých klubů. Do čtyřiceti členů se hradilo 50 Kč, do 80 členů 100 Kč a nad 80 členů 150 Kč.¹² První roky však vyplňovaly stížnosti na dluhy jednotlivých klubů, kterým muselo být dokonce vyhrožováno vyloučením, postupem času se osvědčila praxe nepovolení turnaje v případě dluhu.¹³ O dobrých poměrech s německými kluby svědčí to, že byla vyzdvižována platební morálka jejích členů, zapomenout by se však nemělo ani na důstojnické kluby.¹⁴

Asociace však řešila především svou finanční situaci. Když L. T. K. Klatovy odeslal v roce 1921 asociaci dopis, kterým žádal o finanční podporu, protože po zorganizování turnaje skončil v minusu, asociace se k tomu postavila velmi rázně, že by se jednalo o závažný precedens, který by ročně mohl stát asociaci vysoké finanční částky. Věc byla uzavřena tak, že celý klatovský turnaj byl vlastně špatně veden, protože hráčům vlastního klubu byly odpuštěny vklady a po zápase nebyly prodány obehnané míče.¹⁵

Dalším finančním zdrojem bylo pořádání vlastních podniků, jednalo se především o daviscupová utkání. Státní subvence byly poskytovány od ministerstva.¹⁶

S počátkem organizace je spojen i nedostatek tenisového vybavení. Nedostatek byl v prvním poválečném období řešen dodávkou Y. M. C. A, která měla dopravit do Čech potřebný počet míčů firmy Slazenger z Anglie.¹⁷ Míče rozhodně nebyly lacinou záležitostí, i z hlediska ministerstva financí se jednalo o přepychové zboží. Z Anglie se mělo dovézt 100 tuctů míčů. Otázkou však bylo, jak se dodávka podělí mezi jednotlivé kluby. Nutno podotknout, že prim hrály kluby pražské, které měly pohltit naprostou většinu. Na kluby „venkovské“ zbylo 13 tuctů.¹⁸ Vrcholem sezóny 1920 byla olympiáda v Antverpách. Trenéři olympijského týmu Kódl a Hloušek měli dostat na tréninky po čtyřech míčích, stejně jako přední hráči, Žemla a Zeman. Staré míče ovšem museli vrátit. Jak špatná tato zásobovací situace byla, ukazuje to, že na výborových schůzích se řešilo i to, že Ladislav

9 Tamtéž, zápis z valné hromady 26. března 1922.

10 Tamtéž, inv. č. 8, kart. 2, zápis z valné hromady 12. prosince 1937.

11 Prvně vyzdviženo v roce 1924, srov. inv. č. 8, kart. 1, zápis z valné hromady 30. listopadu 1924, s. 3; *XXII. řádná valná schůze Čs. Lawn-Tennisové Asociace, Tennis-Golf Revue* (dále jen TGR) 14, 1930, s. 244.

12 NA Praha, Čs. L. T. A, inv. č. 8, kart. 1, zápis z valné hromady 30. listopadu 1924, s. 10.

13 Tamtéž, zápis z valné hromady 26. listopadu 1922. Například pro rok 1922 dlužila příspěvky více jak polovina klubů a tamtéž, inv. č. 9, kart. 3, zápis ze schůze pracovního výboru 4. dubna 1928, s. 3.

14 Tamtéž, inv. č. 8, kart. 1, zápis z valné hromady 30. listopadu 1924, s. 9.

15 Tamtéž, inv. č. 3, kn. 3, zápis z výborové schůze 16. října 1921.

16 Tamtéž, inv. č. 4, kn. 4, zápis z výborové schůze 28. dubna 1922.

17 Tamtéž, inv. č. 3, kn. 3, zápis z výborové schůze 4. března 1920.

18 Tamtéž, zápis z výborové schůze 14. dubna 1920.

Žemla jeden míč ztratil. Úspora byla až taková, že i tyto obehnané míče měla asociace dále prodávat, za patnáct korun kus.¹⁹

Špatná situace v ohledu vybavenosti tenisovými potřebami se velmi záhy konsolidovala. Na valné hromadě delegátů v březnu 1922 už mohla asociace prohlásit, že materiální vybavení není její záležitostí.²⁰

Nedostatek tenisových potřeb zastihl asociaci znovu ve třicátých letech. Vládní devizová opatření znesnadnila dovoz tenisových potřeb. Rozdíl oproti počátku dvacátých let byl ovšem v tom, že se zahraniční potřeby daly nahradit novou domácí produkcí. Zatímco byla dvacátá léta ve znamení značek Slazenger a Dunlop, ve třicátých letech vstoupily do hry značky Semperit, výrobek pražské gumovky a značka Rubant ze Dvora Králové.²¹

S nárůstem počtu členů bylo třeba organizaci řešit v rámci menších celků. Návrh na župní zřízení se prvně objevil v roce 1922. Tehdy bylo ještě poznamenáno, že jakákoli decentralizace by byla na škodu organizaci tenisu.²² Otázka byla znovu nastolena koncem dvacátých let, kdy se razantně rozšířila členská základna. Jednání nebyla snadná, protože především maďarské kluby na Slovensku a Podkarpatské Rusi protestovaly proti tomu, že nebyly přizvány k spolupráci při vypracování plánu župního zřízení. Za nepřijatelné bylo považováno i to, že by na Slovensku měly být zřízeny pouze dvě župy a to pro velké vzdálenosti. Objevil se i návrh, že by župy mohly být v sídlech krajských soudů, nicméně i to se ukázalo jako neproveditelné, protože ne v každém sídle krajského soudu byla zakořeněna tradice tenisu.²³ Župy zahájily svou činnost v roce 1930. Záměr byl vyzkoušet jejich fungování v průběhu jednoho roku, stala se z nich však pevná součást organizace. Jejich cílem mělo být pozvednutí sportovní činnosti, především pořádáním župních mistrovství, závažnější byl jejich dosah po stránce organizační. Měly dbát na to, aby byly v asociaci organizovány všechny kluby v jednotlivých župách, župa měla provádět registraci členů, což mělo navýšit finanční rozpočet asociace.²⁴ Ustaveno bylo dvanáct žup, ke kterým se později přidal ještě Čs. maďarský tenisový svaz. Registrace členů však neprobíhala tak rychle, jak si asociace představovala.²⁵ V roce 1930 bylo registrováno devět tisíc hráčů, až v roce 1932 přes 13 tisíc hráčů.²⁶

Ve chvíli, kdy se asociace alespoň trochu stabilizovala, pochopila, že je potřeba zájem směřovat na mládež.²⁷ Uspořádán byl letní kurz, kde se hráči připravovali jak prakticky, tak i teoreticky. Vybráno bylo 28 chlapců, kteří byli do péče svěřeni tehdy nejlepšimu trenérovi v republice, Františku Buriánkovi. Teoretické průpravě se věnoval Karel Ardelt,

19 Tamtéž, zápis z výborové schůze 19. května 1920. Zmínek o bídných poměrech nacházíme ještě několik. Představu o drahotných poměrech si můžeme udělat tím, že p. Zeman si musel zakoupit vhodnou obuv a raketu, jeho vydání, které mu bylo dodatečně asociací proplaceno, činilo 425 Kč. Srov. tamtéž, zápis z výborové schůze 11. června 1920.

20 Tamtéž, inv. č. 4, kn. 4, zápis z valné hromady 26. března 1922.

21 Tamtéž, inv. č. 8, kart. 2, zápis z valné hromady 1. prosince 1932, s. 21.

22 Tamtéž, inv. č. 4, kn. 4, zápis z valné hromady 26. března 1922 a inv. č. 8, kart. 1, zápis z valné hromady 26. listopadu 1922.

23 Tamtéž, inv. č. 8, kart. 1, zápis z řádné valné schůze ze dne 24. listopadu 1929, s. 6–7.

24 *XXII. řádná valná schůze*, s. 244.

25 *Župní zřízení*, TGR 11, 1929, s. 259–260.

26 NA Praha, Čs. L. T. A, inv. č. 8, kart. 2, zápis z valné hromady 1. prosince 1932.

27 Neznamená to však, že by si tuto potřebu neuvědomovala už dříve. Již v roce 1922 byl vyzdvížen americký vzor, kde se tenis pěstoval již na školách. Připušteno bylo, že tam díky tomu někteří patnáctiletí dorostenci hráli lépe než tehdejší čs. jednička, Ladislav Žemla. Srov. tamtéž, inv. č. 8, kart. 1, zápis z valné hromady 26. března 1922.

vynikající hráč a teoretik. Uvažovalo se i nad podobným kurzem pro dívky.²⁸

Po své konsolidaci získala asociace zároveň značné sebevědomí, které začala využívat proti neorganizovaným hráčům. Jako první si povšimla toho, že značným počtem v asociaci neorganizovaných hráčů disponuje sokolská organizace. Odhad byl ten, že Sokol organizuje na čtyři tisíce hráčů, pochopitelně k tomu disponoval značným počtem hřišť a perspektiva byla taková, že v rámci Sokola bude provozovat tenis čím dál více hráčů. V roce 1929 byl tedy Sokol vyzván, aby jeho tenisové oddíly vstoupily do asociace. Pochopitelně, že narazila na velký odpor.²⁹ Uspokojivě nebyla otázka vyřešena do konce sledovaného období, sokolské oddíly, které vstoupily do asociace dobrovolně, byly postihovány od své organizace.³⁰

Mezinárodní postavení

Rok 1919 znamenal pro asociaci opětovné mezinárodní uznání. Asociace byla znovu přijata za člena Mezinárodní tenisové federace. Vyloučena byla v roce 1913 v důsledku bojkotu ze strany rakouského svazu, který docílil toho, že členy mohly být pouze samostatné státní asociace. Přiznán jí byl jeden hlas. Na mezinárodním fóru byla zastoupena Ladislavem Žemlou.³¹ V roce 1926 sdružovala mezinárodní federace 19 členů. Hlasy ve federaci byly rozděleny následovně: po pěti hlasech Anglie, USA, Francie a Austrálie, po čtyřech hlasech Jižní Afrika, Španělsko a Japonsko, tři hlasy Kanada, Nový Zéland, Belgie, Holandsko, Dánsko, Švédsko a Švýcarsko, dva hlasy potom Itálie, ostatní členové hlas jeden. Jednalo se o Argentinu, Rakousko, Maďarsko, Ekvádor, Řecko, Irsko, Indii, Československo, Polsko, Rumunsko, Jugoslávii a Portugalsko.³² Čs. L. T. A. v roce 1927 zahájila v mezinárodní federaci jednání, aby Československo získalo druhý hlas na valném shromáždění. Federace uznala, že o tomto návrhu rozhodne na dalším zasedání v roce 1928. Na valném shromáždění v Paříži v roce 1928, bylo o tomto návrhu jednáno, bylo usneseno, že tenis se skutečně ve světě vyvíjí různým tempem a hlasovací klíč je třeba předělat. Klíčem již nadále neměla být velikost státu, počet jeho obyvatel a počet tenisových klubů, ale zásadně počet registrovaných hráčů s možným přihlédnutím k jejich kvalitě. Kategorie měly být nastaveny takto: státy s více jak 50 000 hráči měly mít 6 hlasů, v praxi by se jednalo o Velkou Británii, Spojené státy americké, Austrálii, Francii a Německo. Státy s více jak 20 000 hráči měly mít po čtyřech hlasech – JAR, Nový Zéland a Kanada. Do třetí kategorie mělo spadat Československo, třeba bylo sdružovat nad 10 000 hráčů, připadat takovým zemím měly tři hlasy. Řadilo by se tak vedle Dánska, Holandska a Itálie. Čtvrtá kategorie států s dvěma hlasy vyžadovala nad 2 500 hráčů – Japonsko, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Rakousko, Maďarsko a Irsko. Všechny ostatní státy s méně jak 2 500 tisíci hráči měly mít nadále jeden hlas. Jednání nebyla jednoduchá, zdvihl se odpor u zemí, které by své hlasy ztrácely. Ke schválení návrhu, který původně nebyl podán v takovém rozsahu, bylo potřeba 4/5 hlasů, což se nepodařilo získat. Nicméně Československu byly hlasy navýšeny na dva, protože bylo usneseno, že jeho návrh

28 Tamtéž, zápis z valné hromady 24. listopadu 1929, s. 6–7 a 20.

29 Tamtéž, s. 25–26.

30 Tamtéž, zápis z valné hromady 23. listopadu 1930, s. 6.

31 Tamtéž, inv. č. 3, kn. 3, zápis z valné hromady 11. ledna 1920.

32 *Valná schůze Mezinárodní Lawn–tennisové Federace v Paříži 1926*, Věstník Československé Lawn–Tennisové Asociace v Praze 2–3, 1926, s. 12.

byl včasný, neboť byl na pořad zasedání začleněn již předchozího roku.³³

Nadnárodně byla řešena otázka amatérství. „Amatérismus“ definovala mezinárodní federace ve svých stanovách. Amatér nesměl být diskvalifikován jako amatér v žádném jiném sportu a nesměl užívat žádných peněžitých výhod plynoucích z provozování hry, vyloučena byla stanovami i reklama. Přesně byla dána i maximální možná výhra na turnajích, její strop byl však stanoven poměrně benevolentně, 20 liber šterlinků. Uvážíme-li, že národní asociace měly platit roční příspěvek pařížské centrále dvě libry šterlinků, jednalo se o možnou královskou výhru.³⁴

Asociace kladla důraz na amatérství svých členů. Už z kraje dvacátých let byly podmínky velmi striktně dodržovány, o čemž svědčí i podmínka reamaterizace budoucí české jedničky, Jana Koželuha. Ten musel podat asociaci žádost, v ochranné lhůtě čekal celý rok od jejího podání.³⁵ Reflektována byla situace ve světě. Poukazováno bylo na americké a australské hráče, nad jejichž amatérstvím visel otazník.³⁶ Třicátá léta byla již ve znamení omezení přísných pravidel. Kritice byla podrobena především praxe, kdy hráč sice musel platit startovné na mezinárodním turnaji, z jedné pokladny mu byl však vklad vrácen formou subvence na náhradu jeho výloh. Běžné bylo i to, že hráč obdržel jako výhru dárkový poukaz do určitého obchodu kde utratil pouze zlomek a zbytek mu byl proplacen.³⁷ K ústupku nedošlo v tom ohledu, aby se na jednom kurtu mohl potkat profesionál s amatérem.

Zahranिční vystoupení čs. tenistů³⁸

Prvním zahraničním startem čs. tenistů byly Pershingovy hry (Inter–Allied Games), kam se vydala pětičlenná výprava. Nejdále se v turnajovém pavouku dostal K. Koželuh, který sehrál tři zápasy, které se rovnaly čtvrtfinále. Jednalo se o skvělý výsledek, uvážíme-li to, že původně neměl ani startovat.³⁹

Olympiáda v Antverpách 1920 nebyla pro asociaci lacinou záležitostí. Výprava tenistů čítala šest členů, finanční předpoklad počítal se sumou šest tisíc korun na osobu. Přitom olympijský výbor poskytl asociaci subvenci dvacet 23 tisíc korun. Další peníze byly vy-

33 *Československý tenis v rámci světové organizace*, TGR 1, 1928, s. 4 a *Valná hromada mezinárodní lawn-tennisové federace v Paříži*, TGR 2, 1928, s. 45.

34 Srov. např. NA Praha, Čs. L. T. A., inv. č. 8, kart. 1, Stanovy mezinárodní federace lawntennisové, schválené 20. března 1925, čl. 11, 22, 23 a čl. 29.

35 Tamtéž, inv. č. 4, kn. 4, zápis z výborové schůze 23. října 1922.

36 Mezi nejlepší americkou desítkou hráčů dle zprávy dr. Bureše, bylo mnoho zaměstnáno v oboru „agencie pojišťoven“. Poukazoval na to, že z deseti tisíc jejich diváků se od těchto hráčů dal mnohý fanoušek pojistit velmi rád naprosto na všechno a ještě si to pokládal za velkou čest. Stejně tak podle něj nemuseli mít svědomí čisté ani Australané. „Ale i u předních 3 hráčů Austrálie dá se sotva předpokládati intenzivní činnost ve vlastním povolání, mohou-li pak beze všeho na 1/2 roku svůj domov opustiti.“ Srov. tamtéž, inv. č. 8, kart. 1, zpráva asociace za r. 1921–1922.

37 Tamtéž, inv. č. 8, kart. 2, zápis z valné hromady 10. prosince 1933, s. 2.

38 Cílem je ukázat první poválečné starty na velkých akcích. Zpravidla platí to, že zúčastnila-li se výprava sportovního klání jednou, pokračovala v tom i další léta. Vzhledem k tomu, že asociace sdružovala pouze amatérské sportovce, pomíjím zde úspěchy profesionála Karla Koželuha, vícenásobného mistra světa.

39 Tamtéž, inv. č. 3, kn. 3, zápis o výborové schůzi 1. července 1919. Výprava byla ve složení: Karel Koželuh, Josef Koželuh, L. Žemla, Zeman a Buriánek. Bratři Koželuhové a F. Buriánek působili všichni jako trenéři. Další akce byly čistě amatérské; Joseph, M. HANSON (ed.), *The Inter–allied Games. Paris: 22nd June to 6th July*, Paříž 1919, s. 301.

brány darem od jednotlivých klubů, pořádáním exhibičních zápasů ve prospěch olympiády.⁴⁰ Jedinou tenisovou medailí byl zisk bronzu mix páru Ladislava Žemly a Milady Skrbkové, později Žemlové. Možná zůstává paradoxem výpravy to, že Milada Skrbková se jako jediná z tenistů zúčastnila her na vlastní náklady.⁴¹ Tenisté startovali ještě na olympijských hrách v roce 1924, poté byl tenis z olympiády na dlouhá léta vyřazen.

V roce 1921 bylo Československo přizváno, aby se hrálo zápasy Davisova poháru.⁴² První kolo mělo být odehráno s Belgií. Z finančního nedostatku se podařilo prosadit, aby toto první kolo bylo odehráno na domácích kurtech, pořádání se měl ujmout I. Č. L. T. K. Zisk, který utkání přinesl, byl rozdělen na dvě poloviny tak, že jedna polovina příslušela Belgii, z druhé poloviny byly hrazeny náklady belgické výpravy, což byl model, který byl v budoucnosti věrně napodobován.⁴³

Na Wimbledonu startovali čs. hráči prvně v roce 1926. Obvyklým problémem byly finance spojené s tímto podnikem. Situaci asociace řešila sverázně. Hráčům vyplatila částky, které pokryly cestovní náklady. O zbytek se postaral velký tenisový fanoušek Jan Masaryk, který hráče očekával na londýnském nádraží. Situace mu byla vysvětlena, hráče zajistil a na valné hromadě v roce 1926 pak předseda asociace Jaroslav Just děkoval právě jeho „*pár hezkým tisícům*“, které tento podnik umožnily.⁴⁴

Četnější než vlastní vystoupení v zahraničí byly pozvánky na různá mezistátní utkání do Čech. Např. v roce 1926 se hrála mezistátní utkání s čs. hráči Anglie, horší styky po tenisové stránce panovaly s Francií. Zahraniční sekretář Jan Gerke s stěžoval, že je francouzská organizace plně zaujata a ohromena vlastními úspěchy a sportovní styk se zahraničím pak chápe velmi jednostranně. „*Není nám možno, abychom poslali do Paříže své nejlepší hráče, nevyhoví-li nám Francie alespoň tím, že nám bude posílat do Prahy svoji druhou garnituru.*“⁴⁵ Mezistátní utkání se však stala pravidelnou součástí tenisového kalendáře.⁴⁶

Jak již bylo naznačeno v úvodu práce, asociace se stala pevnou součástí čs. sportu v meziválečném období. V průběhu dosáhla i potvrzení mezinárodního postavení, které bylo potvrzeno ziskem dalšího hlasu na mezinárodním fóru a více či méně úspěšnou reprezentací čs. tenistů v zahraničí.

Tabulka 1 – počet členů Čs. L. T. A⁴⁷

Rok	Čs. L. T. A.	D. L. T. V.	Maďarský svaz	Celkem
1906	7	–	–	7
1914	22	–	–	22
1919	31	–	–	31
1920	24	–	–	24
1921	22	–	–	22

40 NA Praha, Čs. L. T. A, inv. č. 3, kn. 3, zápisy z výborových schůzí mezi květnem a srpnem 1920.

41 Tamtéž, inv. č. 4, kn. 4, zápis z výborové schůze z 6. října 1920.

42 Tamtéž, zápis z výborové schůze z 15. února 1921.

43 Tamtéž, zápis z výborové schůze z 10. června 1921.

44 Tamtéž, inv. č. 8, kart. 1, zápis z valné hromady 28. listopadu 1926.

45 Tamtéž, dopis Jan Gerke Jaroslavu Justovi z listopadu 1927.

46 Srov. např. TGR, periodikum informovalo pravidelně o všech těchto podnicích.

47 NA Praha, Čs. L. T. A, inv. č. 8, k. 1 a 2, zápisy z valných hromad delegátů.

Rok	Čs. L. T. A.	D. L. T. V.	Maďarský svaz	Celkem
1922	45	–	–	45
1923	72	–	–	72
1924	89	–	–	89
1925	119	–	–	119
1926	151	57	–	208
1927	180	70	–	250
1928	174	73	–	247
1929	206	98	–	304
1930	241	100	–	341
1931	265	108	18	391
1932	297	112	19	428
1933	301	110	20	431
1934	321	106	21	448
1935	318	107	22	447
1936	318	110	23	451
1937	318	108	21	447